

mange Midler at raade over — saa er det en Synd, man begaar, og det er uretfærdigt og udemokratisk at tage disse Midler fra de frie Fattiggasser. Det ærede Medlem sagde: Ja, men saa ville Kirkegængerne ofre mere, naar de i Fremtiden vide, at disse Midler ikke gaa til de frie Fattiggasser, men at de selv faa større Indflydelse paa deres Anvendelse. Det forekommer mig ikke at være nogen Kompliment til Kirkegængerne. Jeg troede tværtimod, at det var god Kristendom, at den ene Haand ikke skulde vide, hvad den anden gjorde. Jeg synes ikke, at der kunde tænkes nogen mere ideel kristelig Indretning, end at Kirkegængerne gav Pengene, men en anden human Forsamling delte dem ud. Det synes jeg er et saa kristeligt Ideal, som det paa nogen Maade kan være, og man bør ikke lefle med Kirkegængernes Egoisme og ved saadanne Midler søge at faa flere Penge i Kirkebøsserne. Det synes jeg ikke er „sundt kristeligt“, for at bruge et Udtryk af det ærede Medlem selv.

Jeg fastholder altsaa mine Indvendinger. Jeg tror ikke, at de ere blevne afkræftede ved det ærede Medlems Tale, og jeg vil meget henstille til det Udvalg, der formodentlig bliver nedsat, at det tager alvorligt Hensyn dertil; jeg tror, de fortjene det, og jeg tror, vi skulde vare os for at gøre Ulykker. Naar det ærede Medlem sagde, at jeg maaske slet ikke ønskede nogen Ordning paa dette Omraade, føjede han meget viselig et „maaske“ til, thi hvis det ærede Medlem hørte, hvad jeg begyndte med at sige, vilde han vide, at jeg gav ham Ret i Hovedformaalet, at give Folkekirkens Medlemmer, der her i Danmark falder sammen med den store Befolkning, en forøget Indflydelse paa Præsternes Ansættelse. Det er jeg fuldt ud enig med ham i. At give Befolkningen Indflydelse ved Embedsbesættelserne — enten de nu ere verdslige eller gejstlige — er en god demokratisk Tanke, og derom er jeg enig med ham. Men jeg har sagt, at de Midler, han foreslaar, ere saa uheldige, at Sagen, hvis den skal gennemføres paa denne Maade, vil gøre mere Skade end Gavn.

Moestrup: Den højtærede Minister mente, at jeg paa et enkelt Punkt har refereret hans Udtalelser urigtigt; jeg tror dog ikke, det er Tilfældet. Det, som jeg udtalte, var, at man ikke paa Forhaand kunde vide, hvordan Ministeren vilde stille

sig med Hensyn til Gennemførelsen af en Kirkereform, men jeg føjede saa til, at da vi nu havde hørt Ministeren udtale, at der, efter at vi først have faaet Valgmenighedsloven og siden Sognebaandsløsningsloven, ikke var Trang til mere Frihed for den enkelte, havde jeg ganske vist ikke stor Tro til, at Ministeren vilde være med til at gennemføre en Kirkereform. Tidenden foreligger nu trykt. Den Udtalelse, jeg citerede, staar Pag. 1576. Jeg maa maaske oplæse nogle faa Linier. Ministeren har først udtalt sig for en Repræsentation for hele det evangelisk-lutherske Kirkesamfund og følger saa til, at han „mener, at det, som vi først og fremmest trænge til, nu ikke længer er mere Repræsentation for den enkelte Menighed eller mere Ret og Magt for den enkelte i Menigheden, Efter de forskellige Love, der ere givne i den Henseende. Sognebaandsløsningsloven, Valgmenighedsloven osv., er det nu ikke længer det, der først og fremmest trænges til.“ Det er den Udtalelse af Ministeren, jeg tillod mig at referere, og jeg tror, at Referatet i Tidenden af mine Udtalelser vil vise, at jeg vistnok har refereret Ministeren saa temmelig korrekt. Med Hensyn til det Spørgsmaal, jeg tillod mig at stille om Ministerens Medvirkning til en Lov om en mere fri Benyttelse af Sognekirkerne, maa jeg desværre erkende, at efter samme Udtalelse af Ministeren og forresten ogsaa det Svar, han i Dag gav paa Forespørgslen herom, synes jeg ikke, at der er stort Haab om, at det kan lykkes at faa en Lov frem om dette Emne, saa længe han er Minister.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Bjerre): Jeg vil blot gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg har sagt „først og fremmest“. Dette Udtryk har det ærede Medlem overset. Naar han lægger tilstrækkelig Vægt derpaa, vil han se, at jeg sætter det foran, at vi nu først faa en samlet Repræsentation, at det er det, vi nu først og fremmest trænge til.

Forslagsstilleren (J. C. Christensen): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) mente, at Folkekirken havde et almindeligt Præstedømme, hvor vi alle sammen gik rundt og vare Præster, og naar man ikke havde den Mening, men derimod mente, at kun de vare Præster, der vare rettelig kaldede dertil, var man Katolik, saa havde man ikke den rette lutherske Opfattelse. Jeg tror, at det ærede